

ΤΟ ΔΥΣΚΟΛΟΝ ΓΕΡΟΝΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ.

ΕΠΑΡΑΤΗΡΗΣΑ, ὅτι οἱ δείχνοντες ὑπερβολικὴν κατάνυξιν ἐπιστρέφουν εὐκολώτερον εἰς τὰς προτέρας κακίας. Ἐξωμολογοῦσα γέροντα θάπτῃν, ὅστις, ἀφοῦ τὸν ἐδίδαξα πόσον ἀδικὸν ἦτο καὶ αἰσχρὸν νὰ κλέπτῃ ἀπὸ τὰ φορέματα τῶν ἄλλων, ἔδειξε τὴν ἀποστροφὴν τῆς κακίας, ἔχυσε τόσα δάκρυα, ὥστε μὲ ἔκαμεν ὁ ὀργισμένος νὰ κλαίω. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὸν ἔδωκα νὰ μοῦ θάψῃ φόρεμα, καὶ μοῦ τὸ οἰκονόμησε τόσον καλά, ὥστε ἦτον ἀδύνατον νὰ τὸ φορέσω. Ἄλλος (καὶ οὗτος γέρον) ἔκλεπτε τὰ ὀπωρικὰ τοῦ γείτονος, καὶ κατέβαιναν εἰς τὴν πόλιν, καὶ τὰ ἐπωλοῦσεν ὡς ἰδικὰ του. Μοῦ τὸ ἐφύλαξε πολὺν καιρὸν κρυφόν· ἀλλὰ μετὰ μακρὰν ἀρρώστιαν ἐπικίνδυνον τὸ ἐξωμολογήθῃ μετὰ μεγάλην συντριβὴν τῆς ψυχῆς του. Τὸν ἠρώτησα ἀν' ἔκλεπτε μόνον τὸν γείτονα.—Καὶ ἄλλον ἕνα.—Τίνα;—Τὴν αἰδεσιμότητά σου, δέσποτά μου. Καὶ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν. Ὑπεσχέθῃ μετὰ πολλὰ δάκρυα καὶ μετὰ φορικτοὺς ὄρκους ν' ἀφίηθαι εἰς τὸ ἐξῆς τοὺς καρποὺς εἰς τοὺς ὅσοι ἔχουσι τὸ δικαίον νὰ τοὺς πωλῶσιν, ἢ νὰ τοὺς τρώγωσι. Ματαίᾳ ὑπόσχεσις! Ἐξῆσεν, ὡς καὶ πρότερον, καὶ ἀπέθανε κλέπτης. Πάλιν τὸ λέγω,

Γέροντα δ' ὀρθοῦν δευρὸν ὅς νέος πέσῃ.

Καὶ τοῦτο σημαίνει κατὰ τὴν κοινὴν μας παροιμίαν,

Ὁ λύκος, κἂν ἐγῆρασε, κ' ἤλλαξε τὸ μαλλὶν του,
τὴν γνώμην του δὲν ἤλλαξεν, οὐδὲ τὴν κεφαλὴν του.

Μὴ μᾶς ἀποκοιμίζωσιν αἱ βραδείαι ἢ γεροντικαὶ μετάνοιαι. Ἐὰν ἀληθῶς φροντίζωμεν τῶν ἡθῶν τὴν διόρθωσιν, χρεωστοῦμεν νὰ παραγγέλωμεν, καὶ μετὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐπιτίμια νὰ ἀναγκάζωμεν τοὺς γονεῖς νὰ δίδωσι χρηστὴν ἀνατροφήν καὶ παιδείαν εἰς τὰ τέκνα των.—ΠΑΠΑ ΘΕΩΝΟΣ Ἐπιστολαί εἰς Ὀμηρον.

Ο ΣΤΟΜΑΧΟΣ.—Πιστεύω μετὰ ὅλα μου τὰ σωστά, ὅτι πᾶσα σχεδὸν τοῦ ἀνθρωπίνου συστήματος ἀρρώστια προέρχεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀπὸ τὸν στομάχον. Τὰ δεινὰ παντὸς ἄλλου μέλους ἔχουν τὰ θεμέλια εἰς τὴν γαστέρα· καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσω, ὅτι, ὅσκις βλέπω ἰατρὸν μυστηριωδῶς συμβουλευόμενον τὸν σφρυγμὸν εὐγενεὺς τινὸς ἀρρώστου, μ' ἔρχεται νὰ ἐκφωνήσω,—Ἰατρὲ, διατί δὲν τὸν λέγεις καθαρά, Κύριε, ὑπερέφαγες, ὑπερέπιες, καὶ ὑπερεκάθισες! Τὸ ἀνθρωπίνον σύστημα δὲν ἐδημιουργήθη ἀτελές· ἡμεῖς τὸ κατεστήσαμεν τοιοῦτο. Δὲν ὑπάρχει γάδαρος εἰς τὴν οἰκουμένην τόσον παραφορτωμένος, ὅσον οἱ στομάχοί μας.

Γυναικί κόσμος ὁ τρέπος, κ' οὐ χρυσία.

ΟΙ ΓΥΨΟΙ, Η ΑΤΖΙΓΓΑΝΟΙ.

Οι Γύψοι (Γύπτοι, Αἰγύπτιοι) ὑπάρχουν εἰς σχεδὸν ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ἀν' ἢ ὑπὸ διάφορα ὀνόματα. Οἱ Γάλλοι τοὺς ὀνομάζουν Βοεμούς καὶ Αἰγυπτίους· οἱ Ἄγγλοι Gipsies· οἱ Ἰταλοὶ Τζιγγάνους, καὶ Τζιγγάρους· οἱ Γερμανοὶ Zinguner· οἱ Τοῦρκοι Τζιγγενέ· ἄλλοι Σαρακηνοὺς, καὶ ἄλλοι Ταρτάρους. Πρῶτον ἐφάνησαν εἰς τὴν Γερμανίαν τὸ 1517, ὑπερβολῆ μετὰ γήραιοι, καὶ ἀθλιῶς ἐνδυμένοι, ἀν' καὶ ἐπροσποιοῦντο μεγαλειότητα, κ' ἔσυραν μαζὴν των εἰς τὰς ὁδοπορίας κοπάδια κυνηγετικῶν σκύλων, ὡς εὐγενεῖς. Μετὰ δέκα ἔτη ἐπέρασαν εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅθεν μετέβησαν καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Περὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν ὑπάρχουν γνῶμαι διάφοροι· ἀλλὰ τὸ πιθανώτερον φαίνεται ὅτι ἦλθαν ἀπὸ τὴν Ἰνδοσταν, καὶ ὅτι ἦσαν Παρίαί, δηλαδή, ὅτι ἀνήκαν εἰς τὴν ἐσχάτην τάξιν τῶν Ἰνδῶν· τοῦλάχιστον ἡ γλῶσσά των ὁμοιάζει μετὰ τὴν Ἰνδοστανικὴν. Ἄγγλος σοφὸς καὶ εἰδήμων τῶν Ἀσιατικῶν πραγμάτων λέγει, ὅτι ἐνδέχεται εἰς πειρατικὴν τινὰ ἐκστρατείαν ν' ἀπέβησαν ἐπὶ τοῦ παραλίου τῆς Ἀραβίας ἢ Ἀφρικῆς, ὅθεν νὰ ἐπλανήθησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τέλος νὰ μετοίκησαν, ἢ νὰ ἐδιώχθησαν, εἰς τὴν Εὐρώπην. Γένος τι ἀλιτηρίων, ὁμοίων μετὰ τοὺς Γύψους ὡς πρὸς τὰ ἦθη καὶ τοὺς σωματικὸς χαρακτῆρας, εὐρίσκεται μετὰ τῶν Τρωγλοδυτῶν, οἵτινες κατοικοῦν τοὺς πλησίον εἰς τὰς Αἰγυπτιακὰς Θήβας βράχους. Ἄλλ' ὅθεν καὶ ἀν' ἦλθαν οἱ ἀνθρωποὶ οὗτοι, τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι, ἀφοῦ πρῶτον ἐφάνησαν εἰς τὴν Εὐρώπην μέχρι τῆς σήμερον, εὐρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ πολιτισμοῦ κατάστασιν, περιπλανώμενοι ἐκ τόπου εἰς τόπον, καὶ δι' ἀπάτης καὶ δόλου ποριζόμενοι τὰ ἀναγκαῖα· προσποιοῦνται μάλιστα ὅτι εἶναι μοιρολόγοι, καὶ σακκίζον οὕτω τῶν ἀνοήτων τὰ χρήματα. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν συμποσοῦται κατὰ τινὰς εἰς 700 ἢ 800 χιλιάδας· εἶναι δὲ πολυπληθέστεροι εἰς τὴν Βοεμίαν καὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἀουστρίας. Τὸ ὄνομα Τζιγγανός,—καθότι τὸ α πλεονάζει,—ἢ τὸ ἔφεραν ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν, ἢ τὸ ἔλαβαν εἰς τὸν δρόμον ἀπὸ κανέν ἄλλο ἔθνος.